

skal leve af om 10 og 20 år. Så det er faktisk ret dystre udsigter, der ligger foran, når vi har den her debat, hvis vi kigger lidt ud i fremtiden og trækker linjerne fra den dybt uansvarlige politik, som føres i øjeblikket.

Vi synes, det er et fornuftigt forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at fremsætte. Der ligger nogle konkrete forbedringer. Vi synes også, at den voksende ulighed, der er blandt de ældre, kunne løses ved, at man f.eks. lægger loft over fradraget på private pensionsopsparinger og i stedet for forbedrer folkepensionen, som der altså også peges på i det forslag til vedtagelse, vi har fremsat. Man skal have en generel forbedring, som virkelig kommer alle de folkepensionister til gode, der ikke har noget ud over en lille smule ATP og folkepensionen, i stedet for de besynderlige ordninger med ældrechecken, som den her regering fik gennemført.

Vi synes med andre ord, at ældrepolitikken kan lægges helt om. Den kan lægges om på en sådan måde, at vi samtidig opnår en generel forbedring af samfundsøkonomien ved at koble ældrepolitikken sammen med en aktiv beskæftigelsespolitik inden for den kommunale sektor, inden for plejesektoren og inden for boligbyggeriet ved at anvende dagpenge og bistandshjælp aktivt og få de mennesker ud på arbejdsmarkedet, som de ældre har brug for i f.eks. plejen og boligbyggeriet, og på den måde kan vi på en gang sænke arbejdsløsheden og forbedre vilkårene for de ældre. Det er grundlæggende forholdsvis enkelt at udforme en sådan politik, som vil være til gavn for alle og samtidig endog også til gavn for samfundsøkonomien.

Men det triste ved situationen i dag er, at regeringen absolut ingen planer har i den retning. Den ser passivt til, mens arbejdsløsheden vokser, samtidig med at de ældres vilkår ude i kommunerne måned for måned forringes.

Tove Videbæk (KD):

De ældre bliver ofte gjort til én stor gruppe med samme behov, men sådan er virkeligheden ikke, og det ved vi jo egentlig godt. Der findes ældre, der er friske og i god fysisk form, og der er ældre, der er syge og svagelige. Og vi har ansvar for at give dem alle en menneskeværdig alderdom. Hos Kristendemokraterne mener vi, at fremtidens ældrepolitik både vedrørende stærke og svage ældre skal baseres på værdighed, respekt, menneskelighed og omsorg.

I denne forespørgsel er det de svage ældre, Socialdemokraterne har bragt på dagsordenen,

og det skal de have tak for. Det er de svageste ældre, der bør gøres en særlig indsats for. Det er vi helt enige i hos Kristendemokraterne. Definitionen på »svag« mener vi kan gå på det sociale, det helbredsmæssige eller den økonomiske svaghed. Jeg vil gerne tilegne min ordførertale de helbredsmæssigt og socialt svage, disse ældre, som er afhængige af vores omsorg og hjælp. Den økonomiske svaghed synes jeg egentlig der har været snakket nok om.

Disse ældre, som jeg nævnte, er der ikke så mange, der råber op for. De allerfleste, tror jeg, bliver passet godt der, hvor de er, men der er desværre huller i osten. Nogle af disse huller eller dårlige historier er samlet i hvidbogen, som er blevet nævnt tidligere, nemlig den, der hedder »Svage ældres vilkår i Danmark«, 2001, som blev skrevet af Pårørendegruppen for svage ældre. Den er vel at mærke skrevet i 2001 i den forrige regerings tid, så disse forhold kan den nuværende regering da i hvert fald dårligt lastes for.

Kl. 16.15

Jeg citerer et par sætninger fra bogen: Manglende hårvask – i ferieperioder kan der gå op til en måned; glemt snor til kaldeapparatet; fjernbetjening til tv placeres uden for rækkevidde; blev lagt i seng kl. 16 om eftermiddagen, og kaldesnoren blev hæftet op, så han ikke havde chance for at nå den, osv., osv.

Journalisten, der har skrevet bogen, kalder den en tudebog.

Disse historier håber og tror jeg der bliver færre og færre af, og jeg har indtrykket af, at de svage ældre langt de fleste steder bliver behandlet med omsorg og respekt.

Men de få tilfælde, som stadig findes, kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Det er vores forældre, bedsteforældre og oldeforældre, det her handler om. Det er mennesker, der har knoklet hele livet for at få vores velfærdssamfund på benene, og som nu ikke kan mere. Vi skal som samfund behandle dem med den respekt og den omsorg, som de har fortjent, og som vi skylder dem.

De svageste ældre skal have den pleje og ikke mindst den omsorg, de har brug for, når de har brug for den, med værdighed og respekt. Således skal vi gøre det meget bedre vedrørende sammenhæng mellem sygehus og hjemmepleje, så vi sikrer, at de ældre altid får hjælp, så snart de kommer hjem. Alt for ofte bliver de genindlagt, fordi de ikke fik den, og det er dyrt både i tabt livskvalitet og i økonomi, især når vi tænker